

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

EJ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
9 /2021
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη, Ευγενία Ζήμου, η οποία ορίστηκε από την Προϊσταμένη του Ειρηνοδικείου, και από τη Γραμματέα Μαρία Ευσταθιάδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 19 Φεβρουαρίου 2019, για να δικάσει τη με αρ. κατ. 65/2018 κλήση, δυνάμει της οποίας επαναφέρεται προς συζήτηση η με ειδικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 36/15.3.2017 αγωγή ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιά, κατόπιν έκδοσης της με αριθμό 44/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Πειραιά, μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ : [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]; η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας Δικηγόρου της, Μαρίας Ασημακοπούλου, η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις (γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών Δ.Σ.Π. : A257026/20.2.2019) και

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ : [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
διότι της ως αμορφίθεα παρουσιάζεται
[REDACTED], που παραστάθηκαν διά της πληρεξούσιας Δικηγόρου τους,
Σοφίας Λαθούρη, η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις (γραμμάτιο
προκαταβολής εισφορών Δ.Σ.Π. : A256440/19.2.2019).

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 11.3.2017 και με ειδικό αριθμό
έκθ. κατ. δικ. 36/2017 αγωγή της, που απηύθυνε αρχικά ενώπιον του
Ειρηνοδικείου Πειραιά, η οποία φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος
Δικαστηρίου, μετά την έκδοση της με αριθμό 44/2018 απόφασης του
Ειρηνοδικείου Πειραιά, το οποίο κήρυξε εαυτόν κατά τόπο αναρμόδιο,
παραπέμποντας την κρινόμενη υπόθεση προς συζήτηση στο παρόν
Δικαστήριο, δυνάμει της από 6.7.2018 κλήση της, η οποία κατατέθηκε στη
Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αρ. κατ. 65/10.7.2018,
προσδιορίστηκε νόμιμα αρχικά για τη δικάσιμο της 22.1.2019, κατόπιν δε
αναβολής για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και
ενεγράφη στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της ως άνω υπόθεσης, οι πληρεξούσιες
Δικηγόροι των παριστάμενων ως άνω διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους
ισχυρισμούς τους και αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Παραδεκτά και νόμιμα φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος
Δικαστηρίου, δυνάμει της από 6.7.2018 και με αρ. κατ. 65/10.7.2018 κλήσης
της καλούσας - ενάγουσας, η από 11.3.2017 και με ειδικό αριθμό έκθ. κατ. δικ.
36/2017 αγωγή της, την οποία είχε απευθύνει ενώπιον του Ειρηνοδικείου
Πειραιά, κατόπιν έκδοσης της με αριθμό 44/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου
Πειραιά, δυνάμει της οποίας το Δικαστήριο αυτό κήρυξε εαυτόν αναρμόδιο κατά
τόπο για την εκδίκαση της κρινόμενης υπόθεσης και παρέπεμψε τη συζήτησή
της στο παρόν Δικαστήριο, καθορίζοντάς το ως το υλικά και τοπικά αρμόδιο για
την κρινόμενη υπόθεση.

I. Από τις διατάξεις των άρθρων 167, 168 και 669 παρ. 2 ΑΚ προκύπτει
ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου είναι μονομερής

αναιτιώδης δικαιοπραξία και μπορεί να γίνει εκ μέρους του εργοδότη και σιωπηρά, δηλαδή με πράξεις από τις οποίες κατά τρόπο αναμφίβολο προκύπτει η βιούληση αυτού για τη λύση της συμβάσεως. Τέτοια δε σιωπηρή καταγγελία συνιστά και η άρνηση του εργοδότη να αποδεχθεί τις προσφερόμενες προσηκόντως υπηρεσίες του μισθωτού, όταν αυτή συνοδεύεται και με περιστάσεις, από τις οποίες κατά τρόπο αναμφίβολο προκύπτει ότι ο εργοδότης εκδήλωσε τη βιούλησή του για τη λύση της σύμβασης εργασίας (σχετ. ΑΠ 1640/2003 ΕλΔνη 45 σελ. 759, ΑΠ 590/1994 ΔΕΝ 51 σελ. 931, ΕΑ 8867/2006 ΔΕΕ 2007 σελ. 844). Εξάλλου, κατά το άρθρο 5 παρ. 3 του Ν 3198/1955, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 παρ. 4 του Ν 2556/1997, η καταγγελία της εργασιακής σχέσης, που ασκείται με μονομερή δήλωση, την οποία απευθύνει το ένα συμβαλλόμενο μέρος στο άλλο, για να του γνωρίσει την πρόθεσή του να λήξει η μεταξύ τους συμβατική σχέση, θεωρείται έγκυρη, εφόσον έχει γίνει εγγράφως και έχει καταβληθεί η οφειλόμενη αποζημίωση. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι η καταγγελία ως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου είναι τυπική δικαιοπραξία, αφού αυτή, επί ποινή ακυρότητας (άρθρο 174 ΑΚ), πρέπει να γίνει εγγράφως, δηλαδή η δήλωση βιούλησης του εργοδότη περί καταγγελίας της εργασιακής σύμβασης πρέπει να περιβληθεί τον τύπο του ιδιωτικού εγγράφου. Η ως άνω ακυρότητα, τασσόμενη υπέρ του μισθωτού, είναι σχετική και συνεπώς μπορεί αυτός να παραιτηθεί (άρθρα 156 και 361 ΑΚ), ρητά ή σιωπηρά, από το δικαίωμά του να την προβάλει, θεωρώντας την καταγγελία έγκυρη. Ο εργαζόμενος δηλαδή έχει την ευχέρεια, είτε να θεωρήσει άκυρη την καταγγελία και να αξιώσει την καταβολή μισθών υπερημερίας, είτε να παραιτηθεί, όπως αναφέρθηκε, από το δικαίωμα προσβολής του κύρους της, να την θεωρήσει έγκυρη και να αξιώσει την καταβολή της οφειλόμενης αποζημίωσης (Εφθεσ 1218/2017, ΕφΠειρ 417/2014, ΜΠρΑΘ 1436/2016, ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή της και κατ' ορθότερη εκτίμηση του δικογράφου της, η ενάγουσα εκθέτει ότι την 1.9.2010 προσλήφθηκε από την πρώτη εναγόμενη ομόρρυθμη εταιρία, ομόρρυθμος εταίρος και νόμιμος εκπρόσωπος της οποίας είναι η δεύτερη εναγόμενη, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αρχικά ορισμένου χρόνου, που μετατράπηκε εν συνεχείᾳ, την 25.4.2012, σε αορίστου χρόνου, προκειμένου να εργαστεί με την ειδικότητα της παιδαγωγού στον παιδικό σταθμό, που λειτουργεί η πρώτη

εναγομένη, για να εργαστεί επί 5 ημέρες εβδομαδιαίως και με πλήρες ωράριο, αντί του μηνιαίου μισθού των 813,53ευρώ. Ότι σε εκτέλεση της σύμβασης αυτής απασχολήθηκε έκτοτε με την ανωτέρω ειδικότητα, σύμφωνα με τα εργασιακά της καθήκοντα, όπως λεπτομερώς τα περιγράφει στο κρινόμενο δικόγραφο. Ότι από τον χρόνο της πρόσληψής της και έως την 30.9.2016, οπότε και η πρώτη εναγομένη κατήγγειλε τη μεταξύ τους σύμβαση, χωρίς να της καταβάλει τη νόμιμη αποζημίωση απόλυσής της, προσέφερε συνεχώς και προσηκόντως την ορισθείσα εργασία της. Περαιτέρω, εκθέτει ότι η πρώτη εναγομένη της οφείλει δεδουλευμένους μισθούς της για χρονικό διάστημα τριών μηνών, ήτοι των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου και Σεπτεμβρίου έτους 2016, καθώς και τα επιδόματα εορτών και αδείας, που λεπτομερώς αναφέρει στην αγωγή της, των ετών 2015 και 2016, συνολικού ποσού 2.654,12ευρώ. Περαιτέρω, ιστορεί ότι την 30.9.2016 η πρώτη εναγόμενη την απέλυσε, χωρίς να της καταβάλλει τη νόμιμη αποζημίωση απόλυσης της, ύψους 2.848ευρώ. Με βάση αυτά τα πραγματικά περιστατικά, η ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθούν οι εναγόμενες, αλληλεγγύως και σε ολόκληρο εκάστη εξ αυτών, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, να της καταβάλουν : Α) τις δεδουλευμένες αποδοχές της, των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου και Σεπτεμβρίου έτους 2016, Β) το επίδομα Πάσχα, το επίδομα αδείας και το επίδομα Χριστουγέννων έτους 2015, Γ) το επίδομα Πάσχα και το επίδομα αδείας έτους 2016, καθώς και Δ) τη νόμιμη αποζημίωση απόλυσης λόγω της καταγγελίας της ένδικης σύμβασης εργασίας εκ μέρους της πρώτης εναγομένης, ήτοι το συνολικό ποσό των 7.129,18ευρώ, όπως το συνολικό αυτό ποσό αναλυτικά εξειδικεύεται στην κρινόμενη αγωγή της κατ' έκαστο μερικότερο κονδύλιο. Ζητεί δε την καταβολή των ανωτέρω ποσών, νομιμοτόκως από τον χρόνο που έκαστο εξ αυτών κατέστη απαιτητό, μέχρις ολοσχερούς εξόφλησης, καθώς και να καταδικασθούν οι εναγόμενες στην εν γένει δικαστική της δαπάνη.

Με το περιεχόμενο και τα αιτήματα αυτά, η κρινόμενη αγωγή, που ασκήθηκε παραδεκτά, σύμφωνα με τις διατάξεις των 240, 241, 243 εδ. β' ΑΚ, εντός της προβλεπόμενης από το άρθρο 6 παρ. 2 του Ν. 3198/1955 εξάμηνης αποσβεστικής προθεσμίας από τον χρόνο καταγγελίας της μεταξύ των διαδίκων σύμβασης εργασίας, η οποία έλαβε χώρα στις 30.9.2016, ενώ η κρινόμενη αγωγή αρχικά κατατέθηκε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Πειραιά, την 15.3.2017, και επιδόθηκε σε αμφότερες τις εναγόμενες την

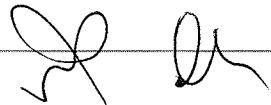
16.3.2017, όπως προκύπτει από τις με αριθμό 10.349Δ'/16.3.2017 και 10.348Δ'/16.3.2017 αντίστοιχες εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Τερέζας Παντούβερη, καθώς με βάση τα αιτήματα της αγωγής εκτιμάται ότι η ενάγουσα δεν προσβάλλει το κύρος της ένδικης καταγγελίας, σύμφωνα με τα δεχόμενα στη με στοιχεία I. ανωτέρω μείζονα σκέψη της παρούσας, ενώ δε νοείται περίπτωση εφαρμογής της παρ. 2 του άρθρου 261ΑΚ περί συμπλήρωσης εκ νέου της αποσβεστικής προθεσμίας άσκησης αγωγής για την αποζημίωση απόλυτης της ενάγουσας εν επιδικίᾳ, παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση, κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών κατ' άρθρο 614 ΚΠολΔ, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο κατ' άρθρα 14 παρ. 1 εδ. α', 22 και 25 ΚΠολΔ. Είναι ορισμένη, απορριπτομένων των αντίθετων ισχυρισμών των εναγομένων και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 341, 345, 346, 648 επ. ΑΚ, 1 παρ. IA. 12 Ν. 4093/2012, 1 και 3 Ν. 2112/1920, 5 και 6 παρ. 2 Ν. 3198/1955, 1 παρ. 1 Ν. 1082/1980, 907, 908, 910 και 176 επ. ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, διθέντος ότι στις εργατικές διαφορές και μέχρι του ποσού της εκάστοτε αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου, δεν απαιτείται η καταβολή του κατ' άρθρο ΓΠΟΗ/1912 δικαστικού ενσήμου, σύμφωνα με το άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ, όπως τροποποιηθέν ισχύει.

II. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 416, 417 παρ. 1 και 424 εδ. α' του ΑΚ προκύπτει ότι η ενοχή αποσβήνεται με καταβολή, δηλαδή με εκπλήρωση της παροχής που αποτελεί το αντικείμενο της ενοχής. Ο οφειλέτης, και επί συμβάσεως εργασίας ο εργοδότης, προβαίνοντας σε καταβολή των αποδοχών έχει το δικαίωμα να απαιτήσει από τον εργαζόμενο να υπογράψει εξοφλητική απόδειξη, η οποία πρέπει να είναι αναλυτική, να αναφέρει δηλαδή τα επί μέρους ποσά που απαρτίζουν τις καταβληθείσες αποδοχές του εργαζομένου, καθώς και τις αιτίες καταβολής τους. Κατά το άρθρο 445 του ΚΠολΔ, έγγραφα ιδιωτικά συνταγμένα σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, εφόσον η γνησιότητά τους αναγνωρίσθηκε ή αποδείχθηκε, αποτελούν πλήρη απόδειξη ότι η δήλωση που περιέχουν προέρχεται από τον εκδότη του εγγράφου, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη. Συνεπώς, το ιδιωτικό έγγραφο της εξοφλητικής απόδειξης παράγει πλήρη απόδειξη ότι προέρχεται από τον

υπογράφαντα αυτό, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη ότι η βεβαίωση αυτή δεν είναι αληθινή, χωρίς να προσβληθεί η απόδειξη ως πλαστή. Ως προς το γεγονός όμως ότι έγινε η καταβολή, η εξοφλητική απόδειξη αποτελεί στην πραγματικότητα εξώδικη ομολογία, που εκτιμάται ελεύθερα από το δικαστήριο, κατ' άρθρο 352 παρ. 2 ΚΠολΔ, και η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 354 του ίδιου κώδικα, ανακαλείται αν δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια (ΑΠ 646/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Οι εναγόμενες, με δήλωση της πληρεξούσιας Δικηγόρου τους, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, καθώς και με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις τους, αιτούμενες την απόρριψη της αγωγής, εκθέτουν – μεταξύ άλλων ισχυρισμών της - ότι έχουν εξοφλήσει ολοσχερώς όλες τις ένδικες απαιτήσεις της ενάγουσας (δεδουλευμένες αποδοχές, επιδόματα εορτών και αδείας, καθώς και την αποζημίωση απόλυσης), κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο των προτάσεων τους. Ο εν λόγω ισχυρισμός, ως προς τις ανωτέρω επίδικες απαιτήσεις, συνιστά ένσταση εξόφλησης, η οποία προβάλλεται παραδεκτά και νόμιμα, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 416 ΑΚ και 262 παρ. 1 ΚΠολΔ, πρέπει δε να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Τέλος, ισχυρίστηκαν ότι η ενάγουσα άσκησε την ένδικη αγωγή της καταχρηστικά, καθώς παρά την καλή και μακροχρόνια συνεργασία τους, και ενώ η πρώτη εξ αυτών της χορήγησε και βεβαίωση εργασίας και συστατική επιστολή για ανεύρεση εργασίας, η ενάγουσα προέβη στην κρινόμενη αγωγή της, ενώ της έχουν καταβληθεί άπαντα τα αιτούμενα ποσά. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, διότι - ακόμη και αληθής υποτιθέμενος ο ισχυρισμός τους, δεν καθιστά καταχρηστική την άσκηση της αγωγής, αλλά - εφόσον αποδειχθεί η αλήθεια των ισχυρισμών τους περί καταβολής του αιτηθέντος ποσού - οδηγεί στην απόρριψη της αγωγής, ως ουσιαστικά αβάσιμης.

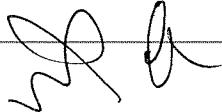
Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρα απόδειξης, η οποία εξετάστηκε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και η κατάθεσή της περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της ίδιας μάρτυρα απόδειξης και της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα ανταπόδειξης, που αμφότεροι εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου Πειραιά, κατά τη

δικάσιμο της 8.12.2017, οι καταθέσεις αμφοτέρων των οποίων και περιέχονται στα ταυτάριθμα με τη με αριθμό 44/2018 απόφαση του Ειρηνοδικείου Πειραιά, από όλα τα έγγραφα που προσκομίζονται από τους διαδίκους, μερικά εκ των οποίων θα αναφερθούν κατωτέρω, χωρίς, όμως, να παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε για άμεση απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, σε συνδυασμό και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα κατ' άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά : Η ενάγουσα προσλήφθηκε την 1.9.2010 από την πρώτη εναγόμενη ετερόρρυθμη εταιρία, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, αρχικά ορισμένου χρόνου, η οποία εν συνεχείᾳ και δη την 25.4.2012 μετατράπηκε σε αορίστου χρόνου, προκειμένου να εργαστεί με την ειδικότητα της παιδαγωγού, στον παιδικό σταθμό που λειτουργεί η πρώτη εναγομένη. Τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά συνομολογούνται από τις εναγόμενες κατ' άρθρα 352 παρ. 1 και 591 παρ. 1 ΚΠολΔ. Η πρόσληψη της ενάγουσας έγινε από τη νόμιμο εκπρόσωπο της πρώτης εναγομένης, επρόκειτο δε για έγκυρη σύμβαση εργασίας. Τα ως άνω πραγματικά περιστατικά δεν αμφισβητήθηκαν ειδικώς από την αντίδικη πλευρά κατ' άρθρα 261 και 591 παρ. 1 ΚΠολΔ. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα παρείχε τις υπηρεσίες της, σύμφωνα με τη σύμβαση εργασίας που συνήψε με την πρώτη εναγομένη, υπό το καθεστώς πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας, από Δευτέρα έως Παρασκευή, με πλήρες ωράριο, αμειβόμενη με συμβατικό μηνιαίο μισθό ύψους 813,53ευρώ μεικτά. Η ενάγουσα από τον χρόνο της πρόσληψής της προσέφερε συνεχώς και προσηκόντως την ορισθείσα εργασία της στην επιχείρηση της πρώτης εναγομένης μέχρι και την 30.9.2016, οπότε και η τελευταία κατήγγειλε τη μεταξύ τους σύμβαση εργασίας. Μέχρι την ημερομηνία εκείνη (30.9.2016) η πρώτη εναγομένη εργοδότρια όφειλε στην ενάγουσα δεδουλευμένες αποδοχές της για χρονικό διάστημα των τριών μηνών, ήτοι των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου και Σεπτεμβρίου έτους 2016, καθώς και τα επιδόματα αδείας, Πάσχα και Χριστουγέννων έτους 2015. Λόγω δε της συνεχιζόμενης μη καταβολής των μισθών της και των επιδομάτων, για το ανωτέρω χρονικό διάστημα, η ενάγουσα είχε προβεί, σε προγενέστερο χρονικό διάστημα, περί τα μέσα του μηνός Σεπτεμβρίου έτους 2016, σε ενημέρωση της δεύτερης εναγομένης ότι

προτίθεται να απευθυνθεί στην Επιθεώρηση Εργασίας, προκειμένου να διεκδικήσει τα ως άνω οφειλόμενα. Λίγες δε ημέρες αργότερα, και δη, την 30.9.2016 η εργοδότρια, νόμιμα εκπροσωπούμενη, προέβη σε καταγγελία της σύμβασης εργασίας, χωρίς προηγούμενη έγγραφη προειδοποίηση και χωρίς να καταβάλλει στην ενάγουσα τη νόμιμη αποζημίωση απόλυσής της. Μέχρι δε και σήμερα η πρώτη εναγόμενη εργοδότρια συνεχίζει να οφείλει στην ενάγουσα : i) τις δεδουλευμένες αποδοχές της, των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου και Σεπτεμβρίου έτους 2016, ύψους 813,53ευρώ για τους δύο πρώτους μήνες και ύψους 213,53ευρώ για τον τελευταίο, καθώς εμφιλοχώρησε καταβολή της εργοδότριας, ποσού 600ευρώ, ii) για επίδομα Πάσχα έτους 2015, ποσού 406,76ευρώ και για επίδομα Χριστουγέννων έτους 2015, ποσού 813,53ευρώ, iii) για επίδομα Πάσχα έτους 2016, ποσού 406,76ευρώ, και για επίδομα αδείας έτους 2016, ποσού 406,76ευρώ και iv) αποζημίωση για την ως άνω αναφερόμενη καταγγελία της συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, η οποία έλαβε χώρα στις 30.9.2016, ανερχόμενης αυτής, βάσει του χρονικού διαστήματος που η ενάγουσα απασχολήθηκε κατά τα ανωτέρω, συνολικού ποσού 2.848ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί σε τρεις μισθούς, προσαυξημένο κατά 1/6 (813,53ευρώ X 3 μισθοί + 1/6). Όσον δε αφορά την ένσταση εξόφλησης που πρότειναν παραδεκτά οι εναγόμενες, αυτή κρίνεται απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη, καθώς αποδείχθηκε ότι οι επικαλούμενες και προσκομιζόμενες αποδείξεις εξόφλησης και είσπραξης υπογράφηκαν από την ενάγουσα, στα πλαίσια φόβου που της δημιουργήθηκε ότι εάν δεν τις υπογράψει, δε θα κατορθώσει να εγγραφεί στα μητρώα του Ταμείου Ανεργίας και να επιδοτηθεί από τον Ο.Α.Ε.Δ. κατά το διάστημα αυτό. Επομένως, οι εναγόμενες, η μεν πρώτη με την ιδιότητα της εργοδότριας, η δε δεύτερη με την ιδιότητα της ομορρύθμου εταίρου και νομίμου εκπροσώπου της πρώτης, συνεχίζουν να οφείλουν στην ενάγουσα, παρά τις συνεχείς οχλήσεις της τελευταίας προς τούτο, το συνολικό ποσό των 7.129,18ευρώ, το οποίο και πρέπει να υποχρεωθούν δικαστικά να της το καταβάλουν, αλληλεγγύως και σε ολόκληρο εκάστη εξ αυτών.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα και να υποχρεωθούν οι εναγόμενες, αλληλεγγύως και εις ολόκληρο εκάστη εξ αυτών, να καταβάλουν

Σ... φύλλο της με αριθμό 9/2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Νίκαιας
(Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών)

στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 7.129,18ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη που έκαστο επιμέρους κονδύλι κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, μέχρις ολοσχερούς εξόφλησης. Η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί εν μέρει προσωρινά εκτελεστή, για το ποσό των 2.000ευρώ, κατ' άρθρα 907, 908 και 910 ΚΠολΔ, διοθέντος ότι κρίνεται ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει ζημία στην ενάγουσα. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των εναγομένων, λόγω της ήπτας τους, κατ' άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, κατόπιν αποδοχής του σχετικού αγωγικού αιτήματος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τις εναγόμενες, αλληλεγγύως και σε ολόκληρο εκάστη εξ αυτών, να καταβάλουν στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των επτά χιλιάδων εκατόν είκοσι εννέα και 0,18 (7.129,18)ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη που έκαστο επιμέρους ποσό κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, και μέχρις ολοσχερούς εξόφλησης.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ εν μέρει την παρούσα προσωρινά εκτελεστή, για το ποσό των 2.000ευρώ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος των εναγομένων τη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300)ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Νίκαια σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 25-02-2021, απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

